

Ømann: Da det må forventes, at opsparingsordningerne i deres helhed snart vil blive taget op til en samlet behandling, og da der jo ikke kan gennemføres reformer med virkning for det kommende skatteår, skal jeg nøjes med at henvise til mine meget kritiske bemærkninger ved den tidligere førstebehandling i oktober. Det fremgik af disse bemærkninger, at den foreslåede lovændring ikke, som hr. Peter Nielsen synes at gå ud fra, vil standse misbrugene, sætte en stopper for dem. Den betyder blot, at misbrugene hæmmes i et vist omfang. Jeg skal indskrænke mig til at tilsiige mit partis støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Arthur Jacobsen: Indekskontrakterne er jo et led i en kæde af opsparingsfremmende foranstaltninger, der er kommet i de senere år, og jeg har forstået det således, at staten allerede har store forpligtelser i den kommende årrække, milliardbeløb, som man i tidens løb skal udlodde i forbindelse med pristalsreguleringen af disse indskud. Vi i det radikale venstre er enige om, at selvfølgelig må skatteyderne bruge den gældende lovgivning, som den nu kan bruges, til egen fordel, men vi er også enige om, at den brug, man har gjort af den her, er gået over gevind; derfor må det være rigtigt, at man retter den fejl, der foreligger her, og gør det sådan, at der kan blive tilfredshed til alle sider. Jeg tror ikke, der er nogen skatteyder, der lider tab, selv om man med § 2 tilbagefører de nye regler til 1. januar 1966. Jeg tror også, at to års reglen med bortfald af fradragsretten ved ophævelsen af kontrakter vil medvirke til at stoppe en del af misbruget.

Jeg har lagt mærke til ved behandlingen i forrige samling, at mit partis ordfører gjorde opmærksom på, at man måske ikke burde fortsætte med at oprette nye kontrakter, og jeg må indrømme, at jeg til dels er enig med ham i det spørgsmål. Det er jo alligevel sådan, at vort nuværende progressive skattesystem begunstiger disse opsparingsordninger på de små indkomsters bekostning, og vi vil i det radikale venstre håbe på, at vi får en skattereform, som bygger på de tanker, der er nedlagt i vort skatteforslag med hensyn til nedslag i skatten i stedet for

indkomsten, når det gælder det, man kan kalde personfradraget.

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Niels Westerby: Princippet i det foreliggende lovforslag kan vi ganske tilslutte os.

Jeg synes imidlertid, hr. Peter Nielsen slipper lidt nemt om ved det, når han siger, at borgerne misbruger denne lov. Man må vel snarere sige, at de bruger denne lov. Hvis man kan tale om nogen som helst form for misbrug, er det vel nærmest den, at det høje ting ikke har levet op til sit ansvar med hensyn til at lave en omhyggelig lovgivning. I stedet for at rette en kritik mod borgerne, der bruger en dårlig lov, bør vi rette en kritik mod os selv over, at vi har lavet en dårlig lov.

Jeg er enig i, at det ikke kan være rigtigt, at folk ikke præsterer en opsparing og dog får opsparingsfordelen, men jeg må henvise den højtærede finansminister til den ordveksling, vi havde forud for valget med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet. Det må immervæk være således, at de regler, der gjaldt på det tidspunkt, da kontrakten blev oprettet, må gælde et stykke tid. Jeg mener, at denne lov, hvis den gennemføres med den ikrafttrædelsesbestemmelse, der er i § 2, vil få en slags tilbagevirkende kraft, og borgerne må kunne foretage deres dispositioner i tillid til den gældende lovgivning. Derfor er det et spørgsmål, om man ikke burde fastholde, at loven først træder i kraft fra den 1. januar 1967 i stedet for den 1. januar 1966. Jeg erkender, at der så er nogle, der kan bruge loven — og det er altså det, nogle kalder at misbruge loven — et års tid længere, end de ellers kunne, men jeg mener, at princippet ikke at lave noget med tilbagevirkende kraft er så værdifuldt, at det skal man hæge om i alle forbindelser, ellers vil det smitte som en sot til en række love, og til sidst ved borgerne overhovedet ikke, hvor de er henne. Jeg tror, man skal være meget varsom med at træde det princip for nær, og derfor vil jeg henstille til finansministeren, at ikrafttrædelsestidspunktet bliver udskudt, selv om det godt kan medføre lidt af det, man kalder misbrug.